

כלוא בעוון הרצח

ילדיו לא ידעו דבר

אותי רק למחרת. כך, ללא עוררין, קיבלתי הארכת מעצר עד לתום ההליכים המשפטיים. לא ידעתי אפילו מה זה. רק כשהתייזרו אותי לביתה הסוהר, שאלתי. אמרו לי: "עוד תרגיש את זה. שנה תשב פה". רק אז הבנתי מה זה שאומרים על טחנות הצדק שטוחנות לאט. העוררין שלי אמר לי: "אל תענה להם על שום דבר. חבל מאוד אפילו שמסרת להם גם את החקירה הראשונה". טוב, איך יכולתי לדעת? התחילו לחייב אותי מבלי שאמרתי לי שמאשימים אותי ברצח אילן. באו אלי לעבודה שלי, בבר פורטוריקו, עצרו אותי. לא אמרו לי כלום. רק — "תעלה איתנו למכונית".

עליתי. "בשביל מה?" שאלתי. "אל תשאל שאלות", אמר לי מפקח חן. לקחו אותי הביתה, עשו חיפוש כמה שעות. הפכו את הבית, את הגינה. אחר כך — המעצר. לא לקחו שום עדות ממני אבל תיכף הציעו לי מכונית-אמת. הסכמתי. שיהיה מכונית-אמת. התשובה של המכונה היתה שאני משקר. אחרי זה, במשך 62 יום, לא דיברתי איתם. הוציאו אותי לחקירות יום וליי. לה. זרקו אותי לכל מיני מקומות. כמו למשל למשטרה ואדי ערה, עם פיש פשים. היו מוציאים אותי לאור מתי שר התחשק להם. ביקורים מהמשפחה לא הירשו לי. אוכל מהמשפחה לא הירשו לי. עיתונים וחומר קריאה לא נתנו לי. שום דבר.

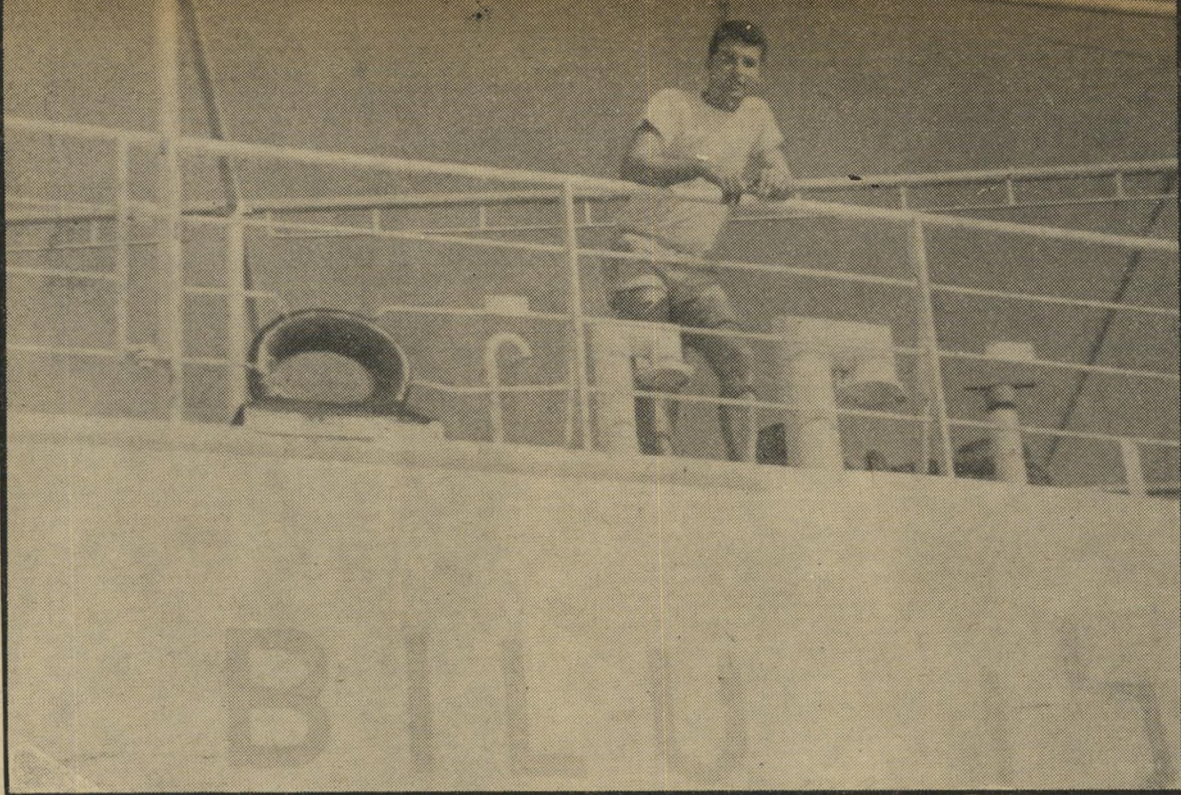
אחר כך, העבירו אותי למשטרה וזכויותיי. אין להתרחק. אין כלום. תני אים מתחת לכל ביקורת.

"קבר בן-אדם"

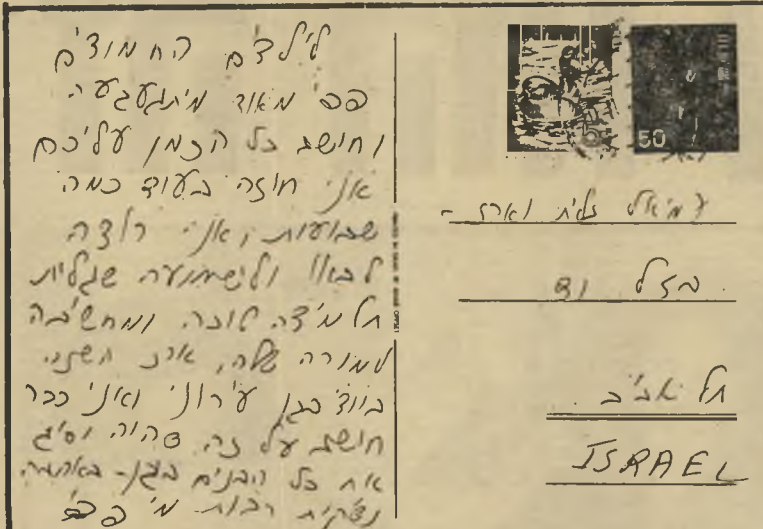
בחיים"

ב לילות היו באים ואומרים לי: "זה אמר עליך, וזה אמר עליך. תודה, וניתן לך צ'אנס. נעשה אותך עדי המדינה. נסדר עם פרקליט המדינה". אלה היו סגן-ניצב מינקובסקי ופקד אליהו לביא. אמרתי להם: "על מה אהיה עד מדינה? על דבר שאין לי שום קשר אליו?" שלחתי אותם לעוררין שלי. שידברו איתו. לא רציתי לדבר איתם. המשטרה אמרה שלוסיאן ליאונטה, שהודה שהוא רצח את אילן, אמר להם שגם אני השתתפתי ברצח. אבל בבית המשפט הוא סירב להעיד דבר כזה. למה? אחרי שלא הצליחו להכריח אותי להודות בדבר שלא עשיתי, החליטו להעמיד אותי למשפט בכל אופן. אז את מי הביאו עדים נגדי?

שני ערבים. אחד מהם הוא מאל-פתח, חבלן בשם טאופיק, שקיבל גוררין מוות בכל ארצות ערב. הוא פעם קבר אדם חיים באדמה. אחרי זה, מצאו חבל בריאות של ההוא. כשהעוררין שלי יצא

דרישות שלום מבווימות מאבא

הגלוייה המזוייפת
גלוייה זו (גם תמונה משמאל) נשלחה לילדיו של עמיאל על ידי אימם, כאילו מאביהם — כדי שיאמינו שאבא נמצא במסעות ברחבי תבל. האשה גם טרחה להדביק בוילים, שהורידה ממכתבים ישנים של עמיאל. למעלה: תצלומים מימי שהותו האמיתית של עמיאל על סיפון אוניות, עזרו לשכנע את הילדים שאביהם עובד על הים. את הויוף בגלוייה אפשר לגלות על ידי החזרתם של הבוילים, שאינה מוסבעת בגלוייה.

אחר כך ירדתי לאילת. הייתי אז בן 15 וחצי. שמעתי שבאילת אפשר להרוויח כסף יותר בקלות. ככה, כבר מגיל צעיר הייתי עצמאי. אחרי הצי שנה באילת חזרתי לתל-אביב. נכנסתי לעבוד בנמל. בגיל 17 התנדבתי לנח"ל, ואחר כך הייתי בחיל-הים. אחרי שהשתחררתי, יצאתי לעבוד בים. עבדתי כחמש שנים רצופות. גם את אשתי אסתר הכרתי על הים. התחתנתי איתה, ועשינו את המסיבה על הים.

כשהיא נכנסה להריון, הצלחנו לשמור את זה בסוד, בבולסים, והיא המשיכה לעבוד עד החודש השמיני. זה היה על האונייה בילו, שהיום היא 17. אחרי זה, ירדתי מהים, היו לי הסכר 17 אלף ל"י, ופתחתי עם שותף את המסעדה שלדג בתל-אביב.

אחרי שנה, עובתי את המסעדה, רכשתי זכות להשכיר כיסאות בשפת-הים בגורדון. אחרי זה, פתחתי לי בר בדי זנגוף, לה קמפנה.

לא הצלחתי. המקום היה יפה מאוד, ואני לא הישתי כסף גדול. יש לי

(המשך בעמוד 27)

* לפני שלוש שנים, נשרפה המסעדה.

מוגרבי, הוא רוצח מבוקש בלבנון. הוא זה שביקש להתייגר כדי להתחתן עם המחבלת טרונה, ממטוס סבנה, אחרי ש"ראה אותה בטלוויזיה. גם הוא הוכרז כשקרן על-ידי בית המשפט, ואז החליטה התביעה להפסיק את המשפט נגדי.

ככה, אחרי שהחזיקו אותי קבור שבעה חודשים, בלי להביא נגדי שום הוכחה, יצאתי עכשיו לחופשי.

היום, כשאני חושב על זה, אני באמת לא יודע מה יכול הבן-אדם לעשות בש"ביל להימנע מצרות כאלה.

אני בן 31, דור שלישי בארץ. נולדתי תי בשכונת שבוי בתל-אביב. היינו ב"בית שישה ילדים, אבא היה פועל בנמל תל-אביב.

גמרתי בית-ספר עממי, וזה הכל. בית-ספר, אצלנו בשכונה, לא היה משהו ש"התלהבו ממנו. היינו מסתובבים, או עובדי דים העיקר לא ללמוד.

הריון

על הים

כ שגמרתי את העממי, הלכתי לע"ב בוד בחור הרט. עבדתי שנתיים,

חק סגל, שאל אותו בחקירה נגדית: "אחרי שהכית את הבן-אדם הזה, ולפני שקברת אותו, לא ניסית לברר אם הוא חי?" אז טאופיק ענה לו: "מה אני, רופא?" עד כדי כך הוא קבר בן-אדם בחיים בגלל אבטיחה. זה היה לפני חמש שנים, על יד חדרה.

בכלא, הוא היה ידוע כמלשין של הנהלה. ובכלל בכלא מדברים מעט מאוד. אין פה דיבורים מיותרים. פה, כל אחד — בעניינים שלו. או עם אחד כזה אני אלך לדבר? איפה פה ההגיון?

למרות זאת, באה המשטרה והביאה אותו בתור עד, כאילו אני הודיתי בפניו שהשתתפתי ברצח.

העיקר

לא ללמוד

כ השופטים ראו איוה מן עד רציני זה. כשהתובע ביקש לבדוק את טאופיק במכונית-אמת, כדי להוכיח שהוא מעיד אמת נגדי, אמר לו השופט סלונים: "אתה לא חושב שהעד הזה יכול לשקר אפילו למכונית-אמת?" עד כדי כך.

כך נגמר העד הראשון. העד השני,

הודה והורשע

לוסיאן ליאונטה, כבול לשוטרי ירא-מצלמות בבית-המיש"פט בחיפה. לוסיאן הודה ברצח אשורב.